

man nødvendigvis skal tage det som en helhed eller også lade det hele ligge.

Ideen i pakken er at gennemføre en række stramninger i erhvervsbeskatningen og bruge pengene på at nedsætte selskabsskatten til 26 pct.

Der er efter SF's opfattelse ikke brug for nogen nedsættelse af selskabsskatningen. Først og fremmest mener vi, det er fornuftigt, at samfundet får en andel i gevinsten, når selskaberne tjener penge, og vi ser ikke nogen grund til at nedsætte den andel, der betales i skat.

For det andet mener vi, at regeringens forestillinger om, hvor mange virksomheder der trækkes til landet på grund af en lavere selskabsskat, er overdrevne. Vi tror på, at lokaliseringen afgøres af mange andre forhold: den øvrige erhvervs- og erhvervsskattelovgivning, de generelle erhvervsmæssige betingelser og arbejdskraftens kvalifikationer, infrastruktur og meget andet.

Der er rigtig mange af regeringens finansieringsforslag, SF kan støtte. Reduktion af kreditter, hullukninger m.v. er vi klar til at stemme for. Andre steder kan man diskutere regeringens udformning af loven, f.eks. når man vil forringe afskrivningsmulighederne for industri og håndværk, hvor der vitterlig kan være en hård fysisk nedslidning af investeringsgoderne, for bare at forære pengene til hoteller osv., hvor der ikke er nær den samme nedslidning.

Vores generelle indtryk af pakken er, at regeringen strammer beskatningen betydeligt for alle de små virksomheder, de selvstændigt erhvervsdrivende, der typisk driver virksomheden som personligt ejet: tømreren, elektrikeren, smeden, fabrikanten, der arbejder i den beskedne målestok. Håndværk og småindustri bliver ramt af stramningerne og får ikke rigtig andel af gaveuddelingen, fordi de kan være ligeglade med selskabsskatningen. De store aktieselskaber derimod bliver nettovindere.

SF mener, at denne omflytning fra de små virksomheder til de store er en forkert erhvervs politik. De små virksomheder er tit den nødvendige underskov og stedet, hvor virksomheder, der i fremtiden vil blive store, startes. Vi ser derfor ikke noget perspektiv i at presse dem på skatten, hvis pengene skal deles ud til de store selskaber.

Vi vil råde regeringen til at opgive selskabsskattenedsættelsen, og så vil det blive meget nemmere at snakke med SF om de øvrige lovforslag.

Fastholder regeringen, at den ikke vil gennemføre et eneste forslag uden at få selskabsskattenedsættelsen igennem, ja, så ligger det svært med at få støtte fra SF.

Sonja Albrink (CD):

Det er klart CD-politik at nedsætte selskabsskatten, men som tidligere ordførere har tilkendegivet, er der et lille problem med selskabsskatten på Nordsøen for A.P. Møller, som vi meget gerne vil have undersøgt i det videre forløb.

Det er jo erhvervslivet, vi skal leve af, og det er derfor også nødvendigt, at vi sikrer konkurrenceevnen.

Problemet med den pakke, som regeringen lægger frem her, er blot det, at den samlede effekt skal give staten en ekstrairndtægt på 2 mia. kr. fra erhvervslivet om året i de næste 4 år. Regeringen vil altså hente penge hos erhvervslivet i en situation, hvor der truer et underskud på betalingsbalancen. Hvis ikke virksomhederne skal hente et overskud på betalingsbalancen hjem, så må man spørge: Hvem skal så? Det må være oplagt, at erhvervslivet ikke skal pålægges nye byrder, hvis konkurrenceevnen skal forbedres og det skal være attraktivt for udenlandske virksomheder at etablere sig i Danmark.

Derfor vil vi i CD arbejde for, at den del af skattepakken, som påvirker erhvervslivet, skal være i balance. Vi skal ikke hente nye skatter hjem fra erhvervslivet lige nu.

Jeg må også i stilfærdighed minde om, at da vi fik overenskomsten ophøjet til lov, blev der tilføjet et par linjer, hvor statsministeren gav en garanti for, at erhvervslivet ikke skulle pålægges nye byrder i de kommende år, og det synes vi at man må prøve at huske på. Så længe siden er det jo heller ikke, at vi vedtog den lov.

Dertil kommer alt det bøvl og administrative besvær, som regeringen vil pålægge virksomhederne. Der findes jo tre former for administrative byrder, som erhvervslivet igen og igen bliver pålagt. Det første er jo administrationen, der skal til, hver gang virksomhederne skal indkøre nye love og regler. Det andet er så det med at leve op til de love, som vi naturligvis er nødt til have. Og endelig er det tredje det bøvl, som virksomhederne pålægges med love, som kunne udformes på en langt enklere måde. Regeringen pålægger uden tvivl erhvervslivet den første form, når de skal sættes ind i de nye regler.